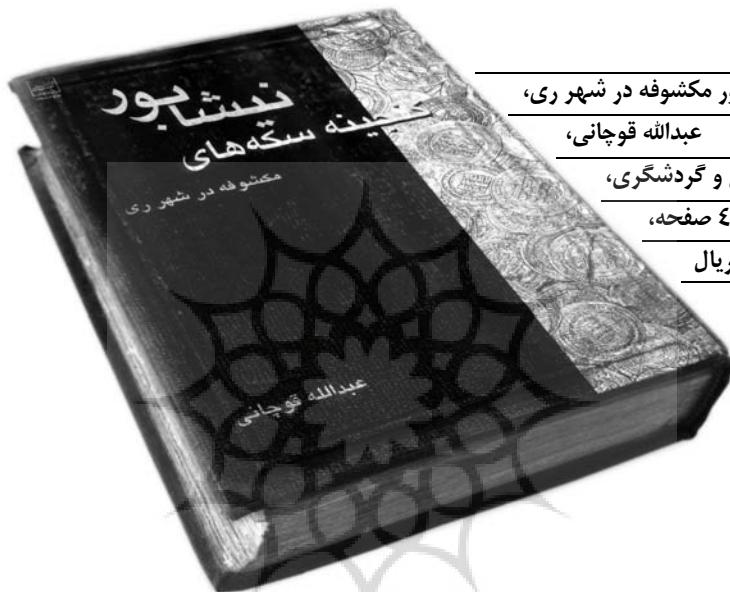


گنجینه سکه‌های نیشابور مکشوفه در شهر ری



گنجینه سکه‌های نیشابور مکشوفه در شهر ری،

عبدالله قوچانی،

سازمان میراث فرهنگی و گردشگری،

چاپ اول ۱۳۸۳، ۴۴۸ صفحه،

قیمت ۵۵۰۰ ریال

پژوهش بر روی سکه‌ها، گذشته از صعبوت و دشواری و نیز حساسیت استخراج اطلاعات از جمله مباحث بسیار شیرینی است که نتایج حاصل از تحقیق بر روی آنها در بازاری روند تحولات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی به شدت مؤثر است. ضمن آنکه ابعاد هنری و فنی تولید آنها نیز در روند شکل‌گیری شیوه‌های مختلف کتابت و خوشنویسی، هتر حکاکی و صنعت فلزکاری و فن سکه‌زنی و نگاه زیبا‌شناختی نقش سکه‌ها دارای اهمیت بسیاری است. سکه‌ها یا به تعداد محدود و پراکنده و یا به صورت مجموعه‌های کوچک و بزرگ (از نظر تعداد) به دست می‌آیند. کشف آنها در محوطه‌های مسکونی و در حین عملیات کاوش محدود، ولی در مقابل به دست آمدنشان در خارج از مناطق مسکونی و محوطه‌های کاوش و آن هم به صورت اتفاقی بسیار معمول است. یکی از شیوه‌های مرسوم و مفید در مطالعه‌ی سکه‌ها، پژوهش بر روی مجموعه سکه‌هایی است که یکجا و در یک مکان به دست می‌آیند. زیرا که آنها از ارزش بالایی در بازشناسی جریانات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دوره یا دوره‌هایی که به آن متعلقند، برخوردارند. کتاب گنجینه سکه‌های نیشابور مکشوفه در شهر ری که بهتر بود عنوان آن را سکه‌های نیشاپور در گنجینه‌ی ری (چنان که از عنوان انگلیسی آن مستفاد می‌شود) می‌گذاشتند، اثر گرانقدر و مهمی است که توسط پژوهشگری

توانا و محققی کوشان چون آقای عبدالله قوچانی تهیه شده و توسط سازمان میراث فرهنگی در سال ۱۳۸۳ روانه بازار نشر شده و شاید اگر اغراق نکنیم برای اولین بار کتابی اصیل و اساسی در حوزه سکه‌های اسلامی در اختیار پژوهشگران قرار گرفته است. سال هاست از انتشار کتاب مهم و اساسی جی.سی. مایلز در مورد (G.C.Miles, *Numismatic History of Rayy*, ANSNS, Vol II NY.1938) و چند مطلب کوچک و بزرگ در همین شکل و سیاق می‌گذرد و اکنون کتاب آقای قوچانی ضمن روشن کردن مجدد این چراغ، توانسته است ابعاد تازه‌ای را نیز به آن بیفزاید.

کتاب در قطع رحلی با کیفیتی خوب و در چهار بخش و ۴۴۸ صفحه به چاپ رسیده است. در بخش اول شامل پیشگفتار و مقدمه، نویسنده به پچگونگی کشف چنین مجموعه‌ی بزرگ و مهمی از سکه‌های طلای اسلامی بالغ بر ۲۲۰۶ سکه پرداخته و آنها را در ۱۲ دوره‌ی تاریخی طبقه‌بندی گرده است (البته تعدادی سکه‌ی طلای بیزانسی نیز در این مجموعه موجود است). از مجموعه‌ی ۲۲۰۶ سکه، تعداد ۱۸۰۰ سکه، یا دینار طلا در نیشابور ضرب شده‌اند که به دوره‌ی حکومت احمد بن اسماعیل سامانی (از سال ۲۹۷ هـ) تا زمان سلطان سنجر سلجوقی (ضرب ۴۹۴ هـ) متعلق‌اند.

اگر اغراق نکنیم

برای اولین بار

کتابی اصیل

و اساسی در

حوزه سکه‌های

اسلامی در اختیار

پژوهشگران قرار

گرفته است



بخش دوم کتاب از ص ۱۵۰-۱۶۰ به معرفی حکام و سلاطینی پرداخته که سکه‌ها به نام آنها و در نیشابور به ضرب رسیده‌اند که حدود ۲۱ نفر، از زمان احمد بن اسماعیل سامانی تا سلطان سنجر را شامل می‌شود (احمد بن اسماعیل، نصر بن احمد، نوح بن نصر، عبدالملک بن نوح، منصور بن نوح، ابوالحسن محمد بن سیمجر، نوح بن منصور، حسام الدوله تاش، منصور، بکتوزن، عبدالملک بن نوح، ایلک خان، محمود غزنوی، مسعود غزنوی، طغل بک، ملکشاه بن محمد، ابوشجاع محمد بن ملکشاه، سلطان سنجر). با توجه به تعداد ۱۸۰۰ سکه‌ی ضرب نیشابور مشخص نیست که تعداد سکه‌های هر یک از حکام فوق الاشاره چیست. این بخش اگرچه کوتاه است ولی اطلاعات کافی و مناسبی را در اختیار خواننده قرار می‌دهد.

بخش سوم که صفحات ۶۳ تا ۲۲۳ را به خود اختصاص داده در خصوص موضوعات مهم و متنوعی از بحث سکه‌های اسلامی است که حاصل دقت و نکته‌بینی نویسنده و کوشش او در فهم برخی از ابهامات و نایافته‌های امر سکه‌زنی در دوران اسلامی است. شاید که در وهله‌ی اول ارائه‌ی این مطالب در معرفی و مطالعه‌ی این مجموعه ضرورتی نداشته باشد ولی نبود منابع کافی در بحث سکه‌شناسی اسلامی از یک طرف و اهمیت موضوعات مطرح شده از طرف نویسنده محترم و نکات و اطلاعات تازه‌یاب نامبرده، باعث شده است که بخش مزبور بر ارزش‌های کتاب بیافزاید و به آن کارکردی دوگانه دهد.

بحث‌همواره‌ی مجادل‌المیزی

چون شناخت روی و پشت سکه (۶۳-۷۰)؛ رابطه‌ی وزن سکه‌ها با واحد پولی و ارزش آنها و روش معامله بر اساس



وزن سکه‌ها و نه تعداد آنها (۷۱-۸۶)؛ موضوع سکه‌های قراضه و ارزش آنها (۸۷-۹۱)؛ حروف رمز در سکه‌ها که به حرف اول نام ناظر دارالضرب که معمولاً قاضی شهر است و مسئولیت نظارت و رعایت عیار سکه‌ها در هر سال جدید هجری و از بین بردن قالب‌های سال قبل و نمونه‌های آسیب‌دیده را دارد (۹۳-۱۰۲) با ارائه‌ی فهرست‌های ذیربط؛ آمدن نام خلیفه بر سکه‌ها (۱۰۳-۱۱۲)؛ سکه‌های بیوند و نجوه‌ی استفاده از قالب‌های مختلف در یک سال و یک شهر (۱۱۳-۱۲۸)؛ سکه‌های خفاف (یا سبک) و سکه‌های Brockage (۱۲۹-۱۵۶) فصل مهم قالب‌سازان (۱۶۷-۲۰۴) که از قالب‌سازی به نام «بلحرث (ابوالحارث)» یا «بلحرب (ابوالحرب)»، «بلحرب بن بدر» و «بلحرب بن نصر» در کثار افرادی چون «الحسن بن محمد» و «ابن خدان» یاد شده و در جداولی در ص ۱۷۴-۱۷۵ از سکه‌های سامانی که نام قالب‌ساز بر آن فهرستی از سکه‌های سامانی که نام قالب‌سازی از سکه‌های شاهنشاهی ایلخانی شده است؛ در پایان این بخش بخشنده از مورد تقسیم‌بندی مناطق جهان اسلام و استفاده از سکه‌ها گنجانده و به بحث مناطق صرود (سردسیر) و جروم (گرمسیر) پرداخته است. البته قبل از در بحث مطالعات جغرافیای تاریخی بخش شمالی ایالت فارس به نام صرود و بخش جنوبی و گرمسیر آن به نام جروم خوانده شده است. در همین فصل به وجود دو نام جغرافیایی در سکه‌ها اشاره رفته و شواهدی از نام‌های سجستان به همراه زرنج، ابر شهر به همراه نیشاپور، ارمینیه و هرون آباد ارائه شده است. این شواهد نشان می‌دهد که احتمالاً شیوه‌ی ارائه نام شهر و نام ایالت در مهرهای ساسانی به صورت ارائه‌ی نام شهری ایالت نشان می‌دهد.

شواهد نشان می‌دهد

که احتمالاً شیوه‌ی ارائه

نام شهر و نام ایالت در

مهرهای ساسانی به

صورت ارائه‌ی نام شهری

که سکه در آن ضرب شده

و ایالت مرتبط به آن در

سکه‌های اسلامی ادامه و

توسعه یافته است

بی‌تر دید این کتاب سال‌ها جزو کتاب‌های مرجع در موضوع سکه‌شناسی دوران اسلامی چه در سطح ملی و چه در سطح بین‌المللی باقی خواهد ماند و با اینکه در بیست و سومین دوره‌ی کتاب سال جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۸۴ شایستگی گزینش به عنوان کتاب سال را داشت اما تنها به عنوان کتاب شایسته تقدیر در رشته باستان‌شناسی انتخاب شد.

بی‌تر دید این کتاب سال‌ها جزو کتاب‌های مرجع در موضوع سکه‌شناسی دوران اسلامی چه در سطح ملی و چه در سطح بین‌المللی باقی خواهد ماند و با اینکه در بیست و سومین دوره‌ی کتاب سال جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۸۴ شایستگی گزینش به عنوان کتاب سال را داشت اما تنها به عنوان کتاب شایسته تقدیر در رشته باستان‌شناسی انتخاب شد.